

РЕШЕНИЕ

№ 158

гр. Перник, 24.09.2013 год.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, в публично съдебно заседание проведено на тринадесети септември през две хиляди и тринадесета година в състав:

СЪДИЯ: Слава Георгиева

при секретаря Т.М., като разгледа докладваното от съдията адм. дело № 930 по описа на съда за 2013г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 83, ал. 5 и чл. 155, ал. 2 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия /ЗОВВПИ/.

Образувано е по жалба на И.В.Р.,*** против обективиран отказ рег. № 4416 от 19.07.2013г. на началника на РУ"Полиция"-Трън към ОД на МВР-гр. Перник, с което му е отказано издаване за разрешение за носене, съхранение и употреба на късо огнестрелно оръжие, отнето му е разрешението за носене и употреба обр. 3, № РК 0335833 и му е иззет пистолет "Макаров", кал. 9x18мм..

В жалбата се излага, че акта е издаден в нарушение на административно производствените правила и е постановен в противоречие с материално правните разпоредби. Основните доводи са свързани с това, че жалбоподателя е ангажиран с пренасяне на ценни пратки и книжа и за работата му е необходимо исканото разрешително. По същество пълномощника пледира, че това е основателна причина за исканото разрешително. С тези доводи се пледира за отмяна на акта, като неправилен и незаконосъобразен. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата- Началник на РУ"Полиция"-Трън към ОД на МВР-гр. Перник чрез процесуалния си представител оспорва основателността на жалбата. Излага съображения, че акта е издаден от компетентен орган в законоустановената форма. При постановяването му са спазени административно производствените правила и се позовава на относимите материално правни разпоредби. В съдебно заседание аргументирано пледира за отхвърляне на жалбата и за присъждане на юрисконсулско възнаграждение. Представя писмени бележки, в които доразвива тезите си.

Административен съд-Перник, като съобрази събраните по делото доказателства, доводите на страните и след проверка на обжалвания

административен акт по реда на чл.168 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата, предмет на настоящето производство е подадена в предвидения срок в чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна - адресат на оспорения административен акт, която има право и интерес от оспорването, поради което същата, като процесуално допустима задължава съда да я разгледа по същество.

От фактическа страна се установява следното:

Административното производство е започнало по заявление рег. № 929 от 02.06.2013г., с което И.Р. е поискал да му бъде издадено разрешение за съхранение, носене и употреба на късо огнестрелно оръжие. Към заявлението са приложени изискуеми по закон писмени доказателства, установяващи наличието на обстоятелства, които заявителят е длъжен да изпълни и да отговаря на тези условия, за които представя доказателства /свидетелство за съдимост, декларации, удостоверения и т.н./. Безспорно е между страните, че жалбоподателя е притежавал разрешение за носене и употреба на огнестрелно оръжие РК № 0335833, чийто срок изтича на 14.06.2013г..

Административния орган е разпоредил проверка на заявените обстоятелства. В справки и докладни изготвени по случая са изложени данни, че жалбоподателя е представил всички необходими документи, че същият не е осъждан и срещу него няма данни за образувани досъдебни производства и повдигнати обвинения. В хода на производството, органът е констатирал, че в заявлението молителят не е посочил основателна причина на издаване на разрешението и му е предоставил възможност да обоснове нуждата от притежание на оръжие. Указанията са достигнали до молителя, но в срока за изпълнение не е постъпило уточнение. С оглед на това, че разрешителното е поискано за самоотбрана е прието, че липсва основателна причина, която да налага защита на личното здраве и имущество на заявителя и която да е предпоставка за издаването му. Административния орган е отказал да издаде искания акт и този негов отказ е предмет на настоящето производство.

В хода на съдебното производство с разпореждането за насрочване на делото и в съдебното заседание на 13.09.2013г. е указано на жалбоподателя, че по силата на чл. 170, ал. 2 от АПК тежестта на доказване е негова и трябва да установи, че са били налице условия за издаването на позитивен за него акт, като следва да ангажира относими доказателства. Доказателства, обосноваващи основателна причина за притежание на исканото късо огнестрелно оръжие до приключване на съдебното дирене не се ангажираха.

Горната фактическа обстановка се възприема от представената и приета като доказателство по делото административна преписка.

По основателността на жалбата:

В едномесечен срок преди изтичането на срока по чл. 84, ал. 2, лицето, получило разрешение за съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях, подава заявление по образец за подновяване на същото, според разпоредбата на чл. 87, ал. 1 от ЗОБВВПИ.

В случая се иска издаване на разрешително за носене и съхранение на огнестрелно оръжие, тъй като срока на предходното е изтекъл /разрешение № РК 0335833 изтича на 14.06.2013г./. Компетентен да издаде исканото разрешително съгласно чл. 50, ал. 3, респ. чл. 76, ал. 1 от ЗОБВВПИ е директора на ГДНП на МВР, съответно началника на РУ на МВР по постоянен адрес на физическото лице. Оспореният акт е постановен от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия и по този въпрос между страните липсва формиран спор. Акта е в писмена форма и има необходимото съдържание, посочено в чл. 59 от АПК. Издаден е в условията на оперативна самостоятелност и при задълбочена преценка на всички факти и обстоятелства от значение за случая. При издаването му не са допуснати нарушения на административно-производствените правила и административното производство е проведено при липсата на съществени такива. С оглед на изложеното не се установяват отменителни основания по чл. 146, т. 1, т. 2 и т. 3 от АПК.

Общите положения за придобиване, съхранение, носене и употреба на взривни вещества, оръжия и боеприпаси са разписани в чл. 50 и сл. от ЗОБВВПИ. Предмет на съдебен контрол е законосъобразността на отказ с рег. № 4416 от 19.07.2013г. на началника на РУ "Полиция"-Трън към ОД на МВР-Перник, с който на основание чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ, поради липса на основателна причина за притежание на огнестрелно оръжие е отказано издаването на разрешение за носене на късо огнестрелно оръжие. Няма спор и по отношение на обстоятелството, че жалбоподателя към дата на депозиране на заявлението до органа е притежавал разрешение за носене и употреба на огнестрелно оръжие, чийто срок изтича и именно поради това обстоятелство е подадено новото искане. Това обстоятелство не обвързва административния орган с постановяване на положителен резултат по отношение на новото искане, защото закона не е въвел специални изисквания за тези лица, които са притежавали съответното разрешително. С изтичането на срока заявителя сезира отново административния орган за издаване на ново разрешително, като органа следва да се спази процедурата и изискванията приложими за първоначално издаване на разрешение. При подаване на искане за издаване на разрешително за нов срок, молителят следва да отговаря на всички условия на закона, в т.ч. и да обоснове необходимост от притежание. Според разпоредбата на чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ разрешението не се издава на лице, което няма основателна причина - самоотбрана, ловни

цели, спортни цели, културни цели, колекциониране, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение.

Анализът на този текст от закона налага извод, че съответното физическо лице, което иска издаване на разрешение за придобиване, респ. съхранение, носене и употреба на огнестрелно оръжие и боеприпаси, трябва в писмен вид да изложи конкретни факти и обстоятелства, които да обосновават несъмнен извод, че неговите или на членове на семейството му, живот, здраве и имущество са персонално застрашени по начин, който да изисква тяхната “охрана” и “отбрана” посредством огнестрелно оръжие и необходимите за ползването му боеприпаси. Наличието на такава нужда е въведена от законодателя като необходима предпоставка, за да се разреши на физическото лице придобиването, а в последствие и притежанието на огнестрелно оръжие и боеприпаси.

Следователно, издаването на законосъобразен индивидуален административен акт в случая включва освен констатирането на обстоятелствата, за установяването на които цитираната разпоредба изисква съответния, надлежно издаден официален писмен документ, и обсъждането на въпроса за наличието или липсата на необходимост от самоохрана. За да се обоснове нужда в тази насока, не е необходимо да съществува конкретно застрашаване или опасността да е реална и постоянна, а е достатъчно съществуването на потенциална опасност, която да застрашава конкретната личност, нейни близки хора или нейно имущество. Извод за потенциална опасност може да бъде направен при наличие на заявени и надлежно установени факти, поставили в състояние на заплаха личността или имуществото на лицето или на негови близки хора и които факти и обстоятелства да са заявени пред административния орган. В тази връзка в проведеното административно производство, както и в съдебното такова не се излагат доводи в тази насока. Напротив в пледоарията по същество се пледира, че “не следва да измисля причини и да изпада в параноя, за да убеди административния орган, че наистина се нуждае от разрешително за носене на оръжие”.

Не е спорно в случая, че всички изискуеми от закона документи са били представени, но административният орган е постановил отказ за издаване на разрешение за носене на късо огнестрелно оръжие поради, липса на основателна причина за притежание на огнестрелно оръжие от страна на заявителя и при установена от закона доказателствена тежест за него. В тази връзка и на основание чл. 170, ал. 2 от АПК с разпореждането за насрочване на делото са дадени указания, но доказателства сочещи необходимост от притежание на огнестрелно оръжие не бяха ангажирани до приключване на съдебното дирене. Като такива не могат да се приемат представените още със заявлението служебна бележка от управителя на “***”ЕООД, от която се установява, че настоящия жалбоподател работи на постоянен трудов договор като куриер и пренася ценни пратки и книжа за

дружеството, както и удостоверение за актуално състояние на “***”ООД, чиито управител е жалбоподателя. От тези приобщени по делото доказателства не може да се направи извод, че за лицето съществува потенциална опасност и то да е застрашен по начин, който да изисква “охрана” или “отбрана” чрез притежание на огнестрелно оръжие. Напротив, от тях се приема, че искането му е свързано с упражняваната от него стопанска дейност. Така изложените съображения обаче не оборват изводите на административния орган за липсата на причина, обуславяща издаването на заявления от Р. акт.

В нормативната уредба са разписани правила за осъществяване на търговска дейност, както и относно пренасянето на ценни пратки и книжа, при прилагането и спазването, на които жалбоподателят разполага с възможност да организира защитата на имуществото си. С издаване на разрешение за носене и съхранение на огнестрелно оръжие не би се постигнала заявената цел да се охраняват собствените му търговски интереси.

Последица на отказа да се издаде исканото разрешение е отнемане на разрешение за носене и съхранение обр. 3, № 0335833 и изземване на притежаваното от него късо огнестрелно оръжие-пистолет “Макаров”, кал. 9х18мм.. Законовата му уредба е в чл. 155 и чл. 153, т. 6 от ЗОБВВПИ. След като е отказано издаване на разрешение за носене и съхранение на огнестрелно оръжие и срока на предходното такова е изтекъл, то се обуславя приложимостта на тази принудителна мярка. В чл. 153, т. 6 е дадено правомощие на органите на МВР да осъществяват контрол върху дейности с взривни вещества, с оръжия, с боеприпаси и с пиротехнически изделия чрез отнемане на издадено разрешение по реда на този закон и изземване на взривни вещества, оръжия, боеприпаси и пиротехнически изделия. Изземването е кумулирано с отнемане на разрешението с оглед разпоредбата на чл. 213, ал. 1 от ЗОБВВПИ. При това положение и въпреки непрецизния диспозитив се налага убеждението, че атакувания акт е издаден в съответствие с материално правните разпоредби.

Издадения акт е и в съответствие с целта на закона. В крайна сметка носенето на оръжие не е субективно право на желаещия, а следва по недвусмислен и категоричен начин да се обоснове и докаже необходимост от притежанието му, което в случая не се доказва.

С оглед изложеното при извършената цялостна проверка на отказ с рег. № 4416 от 19.07.2013г., издаден от началника на РУ”Полиция”-Трън към ОД на МВР-Перник не се констатираха основания, които да послужат за отмяна на акта в условията на чл. 146 от АПК. Акта е издаден от компетентен орган, в предписаната от закона форма, след направена цялостна преценка на фактите и обстоятелства от значение за случая. Спазени са административно производствените правила и са приложени съответните материално правни норми, а по съществото си акта

съответства и на целта на закона, поради което настоящия състав приема, че е издаден законосъобразен административен акт, оспорването срещу който следва да бъде отхвърлено.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 4 от АПК във вр. с чл. 8, вр. чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредба за минималните адвокатски възнаграждения в полза на ответника по жалбата следва да бъдат присъдени 150лева юрисконсулско възнаграждение.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно АПК, Административен съд Перник,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалба на И.В.Р.,*** против отказ рег. № 4416 от 19.07.2013г. на началника на РУ”Полиция”-Трън към ОД на МВР-гр. Перник.

ОСЪЖДА И.В.Р., с ЕГН *****,*** да заплати разноси в размер на 150лева на Районно управление “Полиция”-Трън към ОД на МВР-гр. Перник.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: